૭૮૬

1/1

1923 6-9-1923

ગોહરે ઇશ્ક

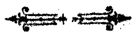
Regd No-212

બુલબુલે કવ્વાલી.

પબ્લીશર્સ.
શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ નારણદાસ
બુકસેલર.
ઠે૦ લીમડાચોક-સુરત

495

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા
શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦—૪—૦.

૭૮૬

ગૌહરે ઇસ્ક

ઉર્ફે

બુલબુલે કવ્વાલી.

જીસમેં

ઉમદા ગઝલે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે
દરજ કીયાહય,

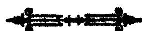
સુનલો કુછ જા.બજા. તારીફ ગઝલસે મહેફીલમેં,
પરસ્તાનકી અહાફ દીખા રહી હય, યે ગઝલે-મેહફીલ.મે.

પબ્લીશર્સ.
શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.

આવૃત્તિ બીજી. પ્રત ૨૦૦૦. ૧૯૨૩

કીમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—ચીમડાચોક-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

ગોહરે ઇસ્ક

ઉર્ફે

બુલબુલે કવ્વાલી.

ગઝલે-વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
તુજસે હમ દેખેહેં ગહબુબ સતાને વાલે,
બંધ કર કયદે મોહબ્બતમેં ખબર લી ન મેરી
દામમેં જીસકે ફસે દામ છુડાને વાલે.
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ કટીથી ઘડીયાં,
આજ કયા મારગયે ઘડીયાલ બજાને વાલે.
કલ જો રસ્તેમેં મુલાકાત હુઇ તો યે કહા,
કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
ગુજરી મુદ્દત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા હુયે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
યુંતો અવકાત ગુજરતી હે મજેદારીમેં
ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે કેહદો જાકર
કયા ભલા હમ ન રહે માર બુલાને વાલે.

ગઝલે-મુમતાજ.

હર શયમેં અયાં જલવે જો બા હે તુમ્હારા,
ઓર ખુદ હો નીહાં ખુબ યે પરદા હે તુમ્હારા.
થા દેરો હરમ એક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
ડાલા હુવા યે બીચમેં ઝગડા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે ખતાવારોંપે ખફગીકી નઝર હે,
જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
બીન દેખા હુવા તાલીબે દીદાર જમાના.
ચીતલનકી યે શોખી હે કરીશમા હે તુમ્હારા.
નજદીકભી તુમ રેહત હો ઓર દૂરભી સબસે.
યે તર્જભી દુન્યામે નીરાલા હે તુમ્હારા,
ગુરફેસે જરા ઝાંકકે યે જલસા તો દેખો.
મુમતાઝ તડપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા.

ઇસ ખાકકે પુતલેમેં તજલ્લી હે તુમ્હારી.
સુરત જો હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમહેં હોતા ન મુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજહી અછછા હે તુમહારા.

અતરે મજનુન–ગઝલ.

હસીનોં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હય,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય.
મંય સાઇલ એક બોસેકા વો તાલીબ હય મેરે દીલકે,
કભી ઉનકા કભી મેરા તકાજા હોહી જાતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી.
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચસો મીલ બયઠો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહીં કુચ માહપર મૌકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુદા જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જાતા હય.

ગઝલે–અકબર.

હમ ગુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુનાહ ભુલ જાય કે રહમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્ત ધર મોહરે નુબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નશાની ચાહીયે.
કેહતે હે ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતે મહબુબ જાની ચાહીયે.
દેખકર મેઅરાજમેં સામાં ફરીશતોને કહાં,
અયસા મેહમાં ચાહીયે કીસીકો સુના ન ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
શાફએ મેહશર નહીં મેરે ગુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની ચાહીયે,
જો બહક તસલીમ હે ઇસકે રસુલુલ્લાહ મેં.
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલે–તુરાબ.

હદફ જીસકા ફકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે ફુરબાં,
બદન જીસસે ન ઘાયેલ હો મેં ઉસ શમશીરકે ફુરબાં

તુ ખાક અપને કફ્ફમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
કીસે મીલતી હે યે દૌલત મેં ઉસ અકસીરકે ફુરઆં.
ઉઠાકર બુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
હીજાબ ઇતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે ફુરઆં.
કહા લયલાને જબ હંસકર કે બેડી ડાલદો ઇસકે,
ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે ફુરબાં.
તુરાબ જીસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે ફુરઆં.

ગઝલે—ફકીર.

હજાર તહસીં હો ઇશ્ક તુજકો તુ કયા કયા દીખા રહા હે.
ફીરાકે લયલા યસરબીમેં બ શકલે મજનું ફીરા રહા હે.
મે શૌકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબએ દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના .મ—નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોંચા.
કહા યે ફકીરે રબીને મુઝકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હે.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જ[illegible] પાયા કે લન તરાની,
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ને [illegible] હકસે સુના રહા હે.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેલસે લુભા રહા હે.
તુમ્હારી ફુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા 'આશીક ફકીર અહકર.
તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર—નશાને હસતી મીટા રહા હે,

ગઝલે—ઉલ્વી.

હમકો યાં દર દર ફીરાયે યારને, લામકાંમે ઘર બનાયા યારને.
આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આઇના બનાયા યારને.
અપને એક અદના તમાશેકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા યારને,
દોસ્તો અબ દીદયે દીલકો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા યારને.
હોગયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા યારને.
આપ છુપકે હમકો કરકે રૂબરૂ, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા યારને.
કરદીયા સીદ્દીકો ઉલવી બાતમેં, મુજકો વોહ નુક્તા બતાયા યારને.

ગઝલ—દાગ.

હમારે દમ નીકલે મેં ભી એક આલમ નીકલતા હે.
કેવો મુસતાક હેં દેખે તો કયુકર દમ નીકલતા હે.
કમી કયા પડ ગઇ હે ચાહને વાલુંકી અય કાતીલ,
કે અબ તો તેગ કમ ખીંચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો બલબે હોંના,
જબ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખેં,
ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલંમ નીકલતા હે.
કોઇ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે બડકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકરૂંમે દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો.
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

ગઝલ—ગાલીબ.

હઝારૂં ખુવાહેશેં અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરસાં વલેકીન ફીરભી કમ નીકલે;
નીકલના ખુલદસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
બોહત બે આબરૂ હે કર તેરે કુચેસે હમ નીકલે.
ભરમ ખુલ જાય ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે,
હુઇ ઇસ દોરમેં મનસુબ મુજસે બાદા આશામી,
ફીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
મોહબ્બતમેં નહીં હે ફરક જીને ઓર મરનેકા,
ઉસીકો દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેયખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કહાં ઝાહીદ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા થાકે હમ નીકલે.

ગઝલ—કલીમ.

હમારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝનીં નીકલી,
તેરે રોઝપે યા શાહે ઉમ્મુમ જાને નાઝનીં નીકલી.
શરફમેં કાઅબસે બડકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
તો શાને કીબરીયા ખકલી યે શાને મુરસલી નીકલી.

જલાફર પાક કર દેગી તુઝે યે રફીશે ગરદું,
નખીકે હીજરમેં મુંહસે જો આહે આતશીં નીકલી.
કુછ એયસી શાનસે મેહબુબ હક આએ સુએ જન્નત,
ઝબાંસે હુર ગીલ્મામાં કે સદાએ આફરીં નીકલી.
નખીકે શરમતે દીદારસે સયદી નહી હોતી,
ખુલી જબ આંખ દીલ બોલા મેરી હસરત નહીં નીકલી.
કલીમ અછકે દીખાએ તુમને જાહેર નામને એહમદમે,
ઝબાંસે હર સુખંદાકે સદાએ આફરીં નીકલી.

ગઝલે—અનવર.

હુક ઉઠતી હય જીગરમેં શબે ફુરકત કયસી,
જાન પર દર્દને ઢાઇ, હે કીયામત કયસી.
દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકાલી તુમને,
દીલકે દેનેમેં યેહ તકરાર યેહ હુજ્જત કયસી.
તેરે કદમોં સે લગે રેહતે હેં ફીતને કયસે,
તેરી રફતારસે હોતી હે કીયામત કયસી.
હમ મેં કયા અયબ હે, અગયારમેં કયા ખુબીહે
ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમસે હે નફરત કયસી,
લડતી ફીરતીં હેં ઝમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
ફીતના અંગે ઝોને ઢાઇ હે, કીયામત કયસી,
વો હે તલવાર હેં જા આઝ હેં ઓર મકતલ હે.
શગલ દીન રાતકા જબ યેહ હોતો ફુરસત કયસી,
તોબા મયખારોં કે સમઝાને સેકી વાઇઝને,
મોતે નાદાનને ઝય પાઇ હીદાયત કયસી.
ખીંચકી દીલપે તસવ્વરને કીસીકી તસવીર,
નીકલ આઇ હે યેહ તસ-કીનકી સુરત કયસી.
દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
ઉઠ ગઇ હાએ ઝમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

ગઝલે રમઝાન—કવ્વાલી.

હુસ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી અકેલા જાયેગા.

હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાહની ધુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા,
કુલકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીયે લાક મિલતેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.
દિલમેં આતા હય કે દમમેં કુ કહું કોઇ ઘુરકે.
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
ઇશ્કતો ઝાહિર કીયા તુને અય રમઝાં શોકસે,
દનઘુતોં મેં ઢુંડનેસે ક્યા ખુદા મીલ જાયગા.

ગઝલે હુસન—કવ્વાલી.

અય જા મેરી આંખોપે યે અદન નઝરી ક્યું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી ક્યું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કબ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુસે ભરી ક્યું હે
અય ચશ્મ જો એ ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
[illegible]શાન બપા હોગા યે નવહગરી ક્યું હે
મહ્ય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી ક્યું હે
ક્યા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી ક્યું હે

શાએર { અકુમભી આઉનેમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
{ બડ ગઇ હદસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસા

ગઝલે—મજનું.

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી.
લસ લબે નાઝુક પે સુરખી પાનકી આને તો દો,
કોંડી કોંડી કો બીકે લાલે બદખશાં તો સહી.
તુ જો કાતીલ ખેંચકર આતા હય મેરે સરપે તેગ,
કુન્દ કરદું અય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી.
અય વોહ લયલા હું જો મુઝકો દેખ લેવો એક નેઝર,
છાને મજનું કી તરહ ખાકે તે ગીરે બા તો સહી,

કવ્વાલી અકબરે.

નારમેં નુર જલવા નુમા હો ગયા,
થા જો દોજખ ચમન ખુશકા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાં મેં ખેચી ગઇ,
એક કલીવરમેં હદપર ફીદા હો ગયા,
એક દહેલી મેં જાકર નીઝામી હુવા,
એક ગંજે સકર બા ખુદા હો ગયા,
એકકા જીસમ કીડો ને છલની કીયા,
એક આરેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
એક કા તેગસે શર જુદા હો ગયા.
એક અરસે બરી પર ખુદાશે મીલા,
એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતબ,
એક કો મર તબા ગોસકા હો ગયા.
એક લેયેતી કે ગમ મે હુવા મુબતેલા.
એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
જો ન દેખથા વો હકને દીખલા દીયા;
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા
એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

કવ્વાલી.

તુ જો અલ્લાહકા મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા.
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.
શબે મેઅરાજ યકુ કહેતેથે ફરિસ્તે બાહમ,
સુખને તાલીબો મતલુબ હુવા ખુબ હુવા.
અય શહિન્શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ
ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ હુવા ખુબ હુવા,
હશ્રમેં ઉમ્મતે આસીકા ઠીકાનાકી નથા,
બખ્શવાના તુજે મરગુબ હુવા ખુબ હુવા.
નુરને તેરે ચમકા તેરા નુરથા અય નુરે ખુદા,
આરએ દીદએ યાકુબ હુવા ખુબ હુવા.

ફખર આદમકો ન હોતા જો રિસ્તા હોતા,
બની આદમ કો જો મનસુબ હુવા ખુબ હુવા
દામ હય રોઝે કયામત મેરી શર્મ ઉસકે હાત,
મેં ગુનાહોંસે જો મેહજુબ હુવા ખુબ હુવા.

ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
દયા કીસીને ઝાત ખાલીકકીબી પહચાન નથી,
આલમે અરવાહમે કયાથા જો ઉસ્યાની નથી,
રંગ અયસા થે વજઅ થે તરહે ઇન્સાની નથી,
ખાક લયલાકે લીએ બે વાસ્તા છાની નથી,
ઇસમેંબી મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરીં કોહકનને દી ફના મજનું હુવા;
આશકોકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીખા મજબુર દોનોંકો જનાબે ઇશ્કને,
કૈઓસતો સોદાઇથા લયલા તો દીવાની નથી,
કિસ્તરહ ચલતી છુરી હલકે જબીહુલ્લાહ પર.
વહે તો એક ગમ્જાથા મેરા કુછ વોહ કુરબાની નથી
હોગયા ખુને તમન્ના બિન્વત હમ જખમી હુવે,
એક ઇધર ગમ્જા લીએથા ચીને પેશાની નથી.

ગઝલ

લજ્જતે ઇશકસે વાકીફ નહી ઉલફત વાલે,
મરમીટે ઇસ્કમેં આજાર મોહોબત વાલે.
ઇશકવાલે હયેં જમાનેમેં હીમાકત વાલે.
હમ કીસી ચશમ ફીસુગરકે નહીં મતવાલે.
છોડકર તજકીરે ગેર ખલીશ પેદા કી,
કભી આમસે બએઉ ન મોહબત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા.
નાજ ઓરોંપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજાર મોહબત વાલે,
સબસે પેહલહી વો બખ્શેગા ગુનાહગારોંકો,
નાજ કીસ બાતપે કરતે હયે મોહબત વાલે.

૧૦૭૭૩

કુછ હમેં હયે કીસી મહેરૂકી તમના એહસાન,
સબસે કામ લીયા કરતે હુએ ગેરંત વાસે.

ગઝલ—ગરીબ.

કીસ કદર મંયે જો કરૂં યાર બડાઇ તેરી,
અકલ હયેરાન હુએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસસે ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઈ તેરી.
ક્યા કરૂં કીસસે કહું કૌન કરેગા આસા,
સખ્ત મુશકીલ હુએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાસી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સબતીસ મુઝે
તો મએ અએ દોસ્ત દીખાઉંગા દોહાઇ ફેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરછોડ કંહા જાએ ગરીબ
પાદશાહીસે તો બહેતર હુએ ગદઇ તેરી

ગઝલ—નઝીર.

હમતો આશક હુંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હુએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર ક્યેદ મેઃહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફંસે દામ છુટાને વાલે
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
ક્યાં જાતેહો તરેહદાર જમાને વાલે
ગુઝરી મુદતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહા હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો ઓકાત ગુઝરતી હુએ મઝેદારીમે,
ન મીલે ચયેન મઝેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
કયા ભલા હમ ન રહે યાર ખુલાને વાલે,

ગઝલ—કલંદર.

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતાજા,
જલાકર ખુદ શોક નુમાઇકો બસમ તનપર લગાતાજા,
પકડકર ઇશ્કકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો,
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોહ કીતાબે દાલ પાનીમે,
પકડ દરતમએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમેં શીજદાકર.
વઝુકા તાડકે કુઝા શરાબે શોક પીતાજા.
ન હોમુલ્લા ન હો બામન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાજા.

ગઝલ—ઝફર.

સુફીયોમેં હું ન રીન્દોસે ન મયે ખારોમે હું.
અએ બુતો બંદા ખુદાકા મઐં ગુન્હગારોમેં હું.
જો લેતાં હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
યેક મુદદતસે તુમારે સબ સઇદોસે નમુદારોમેં હું
મેરી ગીલ્લત હએ મોહબ્બતમેરા બઝહબટરકહયે,
ખ્વાહા હું મએ કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમે હું
ના કોઇ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મએં ગમકે ગમખ્વારોમે હું
અએ ઝફર મંયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુયહુંસે હું
લેકીન અપને ફકરેદીકે કફશ બરદારોમેં હું.

ગઝલ—વલી.

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ,
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ,
હુસ્ન હએ દામે બલાઝુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ,
ઉસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ,

ગઝલ—દીદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,

જુસે હુએ અઓઠે હો અખસ યાદ હમારી.
થરા રએગે ચર્ખ ફરીશતે સભી સુનકર,
તાઅર્શ જો પહોંચી કભી ફરીયાદ હમારી.
અછ્છા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સધ્યાર હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ
અકસર ગઝલેં પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી,

ગઝલ—ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીયે તદબીર અપનને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હયે યેહી.
ફેંકદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાને લએલી ગર દામન ફુશ.
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદેં રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડા,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજા અએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા.
અબ તો તાઝીમ હયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચક્કર,
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બગલ અયરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શયદા ઠંડા.

ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હંએ,
અબરૂ ઓર ખાલ ચહિ તારે હંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હંએ.
નહીં બુદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દયે સીતારે હએ.
એક બારી તો ખ્વાબમેં આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે કયા ઇશારે હંએ.
રાતે કાટી હએ તારો ગીન ગીન કર,
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હએ.
જીન્કો કહેતે હએ ગોલ સહેરાઇ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તરી અબરૂ નહીંયે આરેહએ.
આશીક હોનેસે ઉસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હએ.

ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજાવો બહેતર બનદીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક,
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાફીલ મુકામે રશક નહી જાએ શુક હએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાકીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકા ખ્વાસ,
ચટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
અરદન અબે તોક ખાકમેં ઝંજીર ડાલી રીંગ,
સોદાયુંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા.

આતશે ઇશ્કને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ.
આગ દરીયાકો લગી ઉસકી બુઝાના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગના મુશકીલ.
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કેભી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરકી હમારે હકમેં કભી ન કરના
હમારી મઇયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેજાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએતો ચલતે હંએ હઝરતેદીલ તુંમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુંમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કનલ ઉનકા આસાંયે.સખ્તજા હએ બુરીબલાકે,
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતાડો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુદી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ વલી.

અએ સનમ વાસતે અંલાહકે જાતે જાને,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાને.
કયા હુઇ હમસે ખતા કુચતો કહો અયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ સુફતમેં જાતે જાને.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા,
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઈ ઉમર વલી હસરતમે,
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે!

ગઝલ આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના.
બસ કીશાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
દયેરસે મુશતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએખ્ત કાસીદ અબતલક એયા નહી.
દોસતો કોઇભી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
સુન ચુકે નાલે હમારે બુત તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હએ કીદરસે દેખના.
મરગયા આશીક તુમારાલો હુવા કીસ્સા તમામ,
કોઇ દમમે આએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગઝલ અહસન.

હમે જબ-દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી હએ,
અસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આઇજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે.
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હયે,
અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
જબ આ જાતા હએઝી કરઅપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે.
અબસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હએ,
ગમો ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર દીયા કાંટા,
લબોંપર ચાહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હએ,

ગઝલ અલી.

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીતાયે કીસમત કામ બતજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રસુલલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો ગઝારે મુસતફા પેશે નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
ચેહરએ અહમદકા જો હયે શેદતા વો કભી સુએજીવા જાતા નહી,
આશીકે અહમદહુંમ એસએ શેખજી આપકા કહેના મુજેભાતા નહી,
દેખું પીરમએ રોઝએ [illegible] બખ્ત[illegible] બદલ જાના નહી,

ગઝલ ઝફૂ.

યારથા ગુલઝાર થામ એથી ફેઝાથી મયે ન થા,
લાએકે પાસ જાના કયા હીનાથી મયે ન થા,
હાથ કીયું બાધ મેરે છલ્લા અગર ચોરી ગયા,
યે સગપા શાખીએ દુઝદે હીનાથી મએ નથા,
નાતવાનીને બચાઇ જાત મેરી હીજરમેં.
કોનકોને ડરતે ફીરતી કિઝાથી મએ ન થા,
ખુદીમે લેલીયા સા ખતા કીજે મઆફ
ચેદીલે બેતાબકી સાહબ ખતાથી મયે ન થા.
મે અસીરકા રહે ગયા ઓર મરગયે ફરહાદો અયેસ
કયા ઉની દોનો હિસ્સેમેં કઝાથી મયે ન થા.

ગઝલ કબાક.

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું મેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહિર તેરે ઝરા એકદલ,
તુખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત,
તું ખ્વા રહમ કરે યા નીગાહે કહરે સનત;
નહોંગે તુજસે મએ હરગીઝ જુદા ખુદાકી કસમ
તાઉમર લીખુંગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ.
નહોવે શમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ.
હમેશા રખતીથી દીલબર આર દીલમે.
મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હએ કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ કરો તોબાકી જલદી ધતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાને દો,
હસરતો યાસ તમન્ના તુંમેં વહશતકી કસમ,
બીટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

સમાપ્ત.